

Olgierd Felczak

Łężyce, gm. Wejherowo, woj.
gdańskie. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 12, 135-136

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Większość odkrytych grobów pochodzi z fazy B₁ i B₂ okresu wpływów rzymskich - wskazują na to zapinki silnie profilowane IV grupy O.Almgrena, zapinki oczkowate należące do III grupy oraz zapinki trąbkowate.

Znaleziono również zapinki II grupy A z kapturkiem na sprężynkę oraz zapinki z wysoką pochewką i zapinki z podwiniętą nóżką charakterystycznych dla fazy C₁. Odkryto także dwa groby z bronią - groty oszczepu i umba tarcz. Z innych zabytków wymienić należy kościane grzebienie, żelazne okucia zamków, klucze, sprzączki od pasa żelazne i brązowe, szpile i gliniane przęśliki.

Przyszłe badania wykopaliskowe prowadzone będą w części południowej i południowo-zachodniej cmentarzyska. Materiały znajdują się w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej P.P. PKZ O/Warszawa.

Badania będą kontynuowane.

ŁASZCZYN, gm. Rawicz
woj. leszczyńskie
Stanowisko 3

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Katedra Archeologii
Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Lesznie

Badania prowadził dr Tadeusz Makiewicz. Finansował Rolniczy Kombinat Spółdzielczy w Łaszczynie. Drugi sezon badań. Cmentarzysko /? / kultury lużyckiej, osady kultury przeworskiej z późnego okresu przedrzymskiego i późnego okresu rzymskiego /stadium C₂-C₃/.

Wykopy ulokowano w rejonie koncentracji odkrytych w 1977 roku pieców i jam. Zbadano powierzchnię 175 m², odkrywając tylko 1 obiekt, rodzaj pieca o bliżej nie określonym przeznaczeniu. W wykopach nie zaobserwowano ciąglej warstwy kulturowej i występowała stosunkowo niewielka ilość ceramiki. Również obserwacja wykopów budowlanych i kanalizacyjnych wykazała brak obiektów. W tej sytuacji badania przerwano. Jak się wydaje, jest to fragment produkcyjny osady o bardzo rzadkim rozrzucie obiektów.

ŁĘŻYCE, gm. Wejherowo
woj. gdańskie
Stanowisko 4

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Olgierd Felczak.
Finansowało Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku. Pierwszy sezon badań.
Osada kultury oksywskiej z przełomu er.

Stanowisko usytuowane jest na północnym łagodnie opadającym zboczu wzniesienia 188,2 położonego 300 m na południowy-zachód od drogi prowadzącej z Głódówka do Łężyc. Osada znajduje się w odległości 30 m na północ od cmentarzyska kultury wschodniopomorskiej z około Ha D. /por. Informator za 1977 r./.

Z uwagi na duże zniszczenie stanowiska spowodowane działaniami wojennymi w czasie drugiej wojny światowej, przebadano jedynie jego niewielką część. Odkryto cztery obiekty: dwa paleniska, półziemiankę oraz jamę. Zarys półziemianki ukazał się w obrębie warstwy kulturowej na głębokości 40 cm. Kształt jej zbliżony był do nieregularnego prostokąta o wymiarach 6,5 x 5,5 m. Wypełnisko stanowiła w głównej mierze warstwa spalenizny ze sporadycznie występującymi kamieniami oraz w nieznacznej części warstwa ciemnobrunatnego piasku. W obrębie półziemianki odkryto palenisko a w jej południowo-wschodniej części nagromadzenie kamieni tworzące jakby rodzaj bruku. Materiał archeologiczny stanowiły liczne fragmenty ceramiki oraz jeden przęślik gliniany.

Z powodu dużego zniszczenia - okopy i leje po bombach - oraz obecności dużej ilości niewypałów, badania nie będą kontynuowane.

MODRZYCA, gm. Otyń
woj. zielonogórskie
Stanowisko 2

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Krzysztof Onzol.
Finansował KZA w Zielonej Górze.
Pierwszy sezon badań. Osada z młodszego
okresu przedrzymskiego i z okresu wpływów
rzymskich.

Stanowisko położone jest na terasie nadzalewowej rzeki Czarna Strużka, około 400 m na wschód od wsi Modrzyca, na terenie dorywczo eksploatowanej piawnicy. Przeprowadzono jedynie wstępne prace rozpoznawcze i przygotowawcze do systematycznych badań. Na obszarze 200 m² odsłonięto strop warstwy kulturowej i zarejestrowano trzy obiekty o niesprecyzowanej jeszcze funkcji. W wykopie sondazowym, pod 30 cm warstwą humusu wystąpiła intensywnie czarna, tłusta o spójnej konsystencji warstwa kulturowa grubości 60-70 cm. Zawierała ona bardzo liczne fragmenty naczyń glinianych oraz kości zwierzęce, nie